

תהלים

קיב

גם זה המזמור נאמר בא"ב, ככל פסוק שני אותיות ובשני אחרונים שלש, ומספר על מדות טובות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכרו שלא יצטרך לבריות:
 א הַלְלוּיָהּ | אֲשֶׁר־אִישׁ יֵרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֶפְזָן מְאֹד: ב גְּבוּרַת בְּאָרְץ יְהוָה זִרְעוּ דוֹר
 יִשְׂרָאֵל יִבְרְךְ: ג הוֹן־וְעֶשֶׂר בְּבֵיתוֹ וְצִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד: ד זֶרַח בַּחֲשֶׁךְ אֹר לְיִשְׂרָאֵל חֲנוּן
 וְרַחֲמוֹם וְצַדִּיק: ה טוֹב־אִישׁ חוֹנֵן וּמְלוּה יִכְלָפֵל דְּבַרְיוֹ בְּמִשְׁפָּט: ו פִּי־לְעוֹלָם לֹא־יִמּוֹט לְזִכֹּר
 עוֹלָם יְהוָה צַדִּיק: ז מִשְׁמוּעָה רָעָה לֹא יִירָא נֶכּוֹן לְפֹי בָטַח בַּיהוָה: ח סְמוּךְ לְפֹי לֹא יִירָא
 עַד אֲשֶׁר־יִרְאֶה בְּצַרְיוֹ: ט פֶּזֶר | נָתַן לְאֲבִיוֹנִים צִדְקָתוֹ עֲמֶדֶת לְעַד קָרְנוֹ תָרוֹם בְּכָבוֹד:
 י רָשַׁע יִרְאֶה | וְכַעַם שָׁנִיו יִחַרְק וְנַמֵּס תֵּאוֹת רַשָּׁעִים תֵּאֲבֹד:

קיג

בו יסופר נפלאות מציאת מצרים:

א הַלְלוּיָהּ | הִלְלוּ עַבְדֵי יְהוָה הִלְלוּ אֶת־שֵׁם יְהוָה: ב יְהִי שֵׁם יְהוָה מְבֹרָךְ מֵעַתָּה וְעַד־עוֹלָם:
 ג מִמִּזְרַח־שֶׁמֶשׁ עַד־מְבֹאוֹ מְהִלֵּל שֵׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כְּלָגוּיִם | יְהוָה עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ:
 ה מִי בַיהוָה אֱלֹהֵינוּ הַמַּגְבִּיהַי לְשַׁבַּת: ו הַמְשַׁפִּילֵי לְרֵאוֹת בַּשָּׁמַיִם וּבָאָרֶץ: ז מְקִימֵי מַעְפָּר
 דָּל מְאַשְׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן: ח לְהוֹשִׁיבֵי עַם־נְדִיבִים עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ: ט מוֹשִׁיבֵי | עֲקֶרֶת הַבַּיִת
 אִם־הַבְּנִים שְׂמִיחָה הַלְלוּיָהּ:

נקודות משיחות קודש – מזמור קיב מתוך "תהילות מנחם"

נתינת צדקה מוסיפה חיות למעלה

ב. איתא בזהר¹ "פזר נתן לאביונים, מאי פזר, כמה דאתא מר² יש מפזר ונוסף עוד . . . האי קרא (ד"יש מפזר וגו') הכי מבעי לי' (הרי כך הי' צריך להיות), יש מפזר ויוסיף עוד (בלשון עתיד, ע"ד³ "עשר בשביל שתתעשר"), מאי ונוסף (בלשון עבר), אלא ההוא אתר דשרי בי' מיתה (אותו המקום ששורה בו המיתה), הוא גרים לי' דיתוסף מחיים דלעילא (הוא גורם שיתווסף מחיים שלמעלה)".
 היינו⁴, שע"י "פזר נתן לאביונים", שההמשכה היא למטה מטה ביותר, נעשה "עלי' למעלה ומתוסף חיות לא רק מבחי' "עץ החיים"⁵, שעז"נ⁶ "ואכל וחי לעולם", אלא גם מ"אילנא דמותא", ע"ד הענין ד"זדונות נעשו לו כזכויות"⁷.

[ולהעיר ש"ונוסף" בנו"ן מורה על מה שנפל לקליפות, כדאיתא בגמרא⁸ "מפני מה לא נאמר נו"ן באשרי, מפני שיש בה מפתן של שונאי ישראל, דכתיב⁹ נפלה לא תוסיף קום בתולת ישראל", ומסיים שם: "אפילו הכי חזר דוד וסמכן ברוח הקודש, שנאמר¹⁰ סומך הוי' לכל הנופלים"¹¹].

(1) ח"ג קנג, ב.

(2) משלי יא, כד.

(3) שבת קיט, א. וש"נ.

(4) ראה מאמרי אדה"ז הנחות הר"פ ז"ל ע' נז-ח (ועם הגהות הצ"צ-באוה"ת במדבר ח"ד ע' א' תפז ואילך). ביאורי הזהר ח"א ע' תסג.

(5) בראשית ג, כב.

(6) שם.

(7) יומא פו, ב.

(8) ברכות ד, ב.

(9) עמוס ה, ב.

(10) תהלים קמה, יד. ראה "תהילות מנחם" עה"פ.

(11) מד"ה רני ושמחי ה'תשכ"ז.